

3+
ani

Maria Claudia Alexe
Gabriela Daniela Bulacu
Mariana Augustina Ene
Cristina Grigore
Georgeta Ionescu

Oana Camelia Ionescu
Iulia Mihaela Nicolae
Iuliana Ruja
Ancuța Gabriela Sandu
Ileana Simona Stancu

Papi și Toto

descoperă lumea

POVEȘTI
TERAPEUTICE ȘI
FIȘE DE LUCRU PENTRU
COPIII SPECIALI

Editura Paralela 45

Lucrarea este realizată conform prevederilor *Curriculumului pentru învățământul special preșcolar, primar și gimazial* aprobat prin O.M.E.N. 3702/21.04.2021.

Redactare: Alisa Ionescu
Corectură: Anda Marin
Tehnoredactare: Cezar Băjenaru
Design Copertă: Mirona Pintilie
Pregătire de tipar: Marius Badea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Papi și Toto descoperă lumea : povești terapeutice și fișe de lucru pentru copiii speciali : 3+ / Maria Claudia Alexe, Gabriela Daniela Bulacu, Mariana Augustina Ene, - Pitești : Paralela 45, 2022
ISBN 978-973-47-3788-8

I. Alexe, Maria Claudia
II. Bulacu, Gabriela Daniela
III. Ene, Mariana Augustina

087.5

Surse foto interior: www.shutterstock.com

Copyright © Editura Paralela 45, 2022
Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate,
iar conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Cuvânt-înainte

Mariana Augustina Ene
(Inspector școlar pentru învățământ special)

Ce este compasiunea? Ce este empatia? Ce este acceptarea? Cum reușim să formăm copiii aceste abilități sociale? Cine formează aceste abilități: familia, grădinița, ambele împreună? Care este vârsta potrivită pentru formarea acestor abilități?

O mulțime de întrebări mi-au venit în minte când am început să scriu această introducere a cărții cu povești. Nu orice povești, ci *povești terapeutice* cu și pentru *copiii speciali*, pentru adulții care iubesc copiii și pentru oricine își dorește să pornească în această călătorie alături de cei care au îndrăznit să creadă că pot aduce puțină lumină în lumea lor, a copiilor altfel.

În continuare, îmi vine în minte o poveste pe care o spun celor mici atunci când vreau să le amintesc cât sunt de minunați în inocența lor și cum pot ei să schimbe lumea...

Povestea steluțelor-de-mare

adaptare după povestea scrisă de Bruno Ferrero

Într-o după-amiază, un băiețel se plimba cu bunicul lui pe faleză. Era o zi foarte urâtă, iar norii negri încă se luptau pe cer. Se vedeau cu ușurință semnele furtunii și dezastrul lăsat în urma ei: crengi de copaci rupte, frunze la tot pasul, oameni cu mătura în mână încercând să ștergă urmele furtunii. Era anunțat că va fi o vreme mohorâtă, dar nimeni nu a crezut că, în câteva minute, ploaia poate să facă un dezastru așa de mare. Aproape de plajă se strângeau grupuri de oameni mirați, care făceau semne celor aflați pe faleză să vină să vadă minunea. Surprinși, dar și curioși, bunicul împreună cu nepotul au pornit spre mulțime.

— De ce stai toți acolo? Ce s-a întâmplat? întrebă nepotul.

— Nu știu. Ah, uite! E plină plaja cu steluțe-de-mare. Probabil furtuna le-a adus pe țărm și nu mai pot să se întoarcă în apă. Păcat de ele! În curând vor muri toate.

Toți erau surprinși de ce vedeau. Oamenii povesteau că de ani de zile nu mai luaseră parte la așa grozăvie. În câteva minute au apărut și reporterii, iar camerele de filmat abia așteptau să surprindă spectacolul morții. Deodată, fără să spună nimic nimănui, copilul s-a desprins de mâna bunicului și a fugit spre plajă. A început să ia în mânuțele sale steluțele-de-mare și să le ducă în apă. Toți se uitau surprinși la el, ca și cum nu ar fi înțeles ce voia să facă. Un bărbat l-a întrebat:

— Ce faci, măi, băiete? N-ai stare?

— Le duc înapoi în mare! Dacă mai stai mult aici, vor muri, a răspuns copilul.

— Nu vezi cât de multe sunt? Crezi că va conta dacă vei salva câteva? a întrebat bărbatul.

— Va conta pentru această steluță, a răspuns copilul, ridicând o steluță și ducând-o în apă.

Auzind răspunsul băiatului, o fetiță din mulțime a zbughit-o spre plajă și i-a urmat exemplul. Pe rând, fiecare steluță era dusă înapoi în mare, în mediul ei de viață. Apoi a mai venit un copil și un adult și încă unul, până când s-au mobilizat toți oamenii să salveze steluțele-de-mare.

Pentru ca lumea să se schimbe, ar fi suficient să aibă cineva, chiar și un copil, îndrăzneala de a începe. Să începem așadar această **CĂLĂTORIE ÎMPREUNĂ...**

Prima ședință cu părinții

Este sfârșit de august. Mama Pingu se pregătește pentru prima ședință cu părinții, care va avea loc la grădiniță.

Oare ce ne va spune doamna educatoare? Vor fi și alți pinguini speciali ca Papi sau va fi singurul? Își va găsi el prieteni? Acestea erau câteva dintre gândurile ei.

Pornește cu pași repezi spre grădiniță. Intră în sala de grupă, unde părinții celorlalți copii erau deja strânși, și se așază pe scaunul de la prima măsuță.

Doamna Educatoare Pingu începe să vorbească. Avea un zâmbet cald, primitor, iar ochii ca două stele pe un cer senin împrăștiau în jur liniște.

— Bună ziua! Eu sunt Educatoarea Pingu și voi îndruma copiii dumneavoastră în acest an școlar. În grupă avem optsprezece copii tipici și doi copii atipici.

— Cum adică atipici? Ce înseamnă? întrebă unul dintre părinți.

— Atipici sunt copiii care nu se dezvoltă la fel ca ceilalți, au anumite deficiențe.

— De ce i-ați primit? Vreți să strice grupa? Am auzit eu de la alți părinți că nu stau liniștiți, țipă în timpul activităților și își deranjează colegii! Nu se poate să învețe în aceste condiții copiii noștri!

— Sunt copii pe care trebuie să îi acceptăm așa cum sunt! a răspuns doamna Educatoare Pingu.

Mama Pingu se ridică în picioare.

— Eu sunt mama lui Papi, un pinguin atipic, și pentru că este vorba despre copilul meu, îmi doresc să intervin. Papi s-a născut cu o malformație a craniului care îl face să arate diferit. Zilele au trecut, iar noi eram foarte încântați de copilul nostru. A început să meargă, însă cuvintele întârziiau să apară. Forma capului nu ne deranja. Era un copil ca oricare altul. L-am învățat să nu facă diferențe și să se joace cu toți copiii. Totuși, atunci când ieșeam cu el în parc, privirile celor din jur erau ațintite asupra lui. Se uita cu ochii larg deschiși la mine, parcă întrebându-mă: *Mama, de ce se uită ceilalți copii așa la mine și nu vor să ne jucăm împreună? De ce pleacă în altă parte când vreau să le ofer o bomboană? Ce i-ați fi răspuns dacă erați în locul meu?*

Lacrimile au început să îi curgă pe față, dar a continuat cu aceeași resemnare...

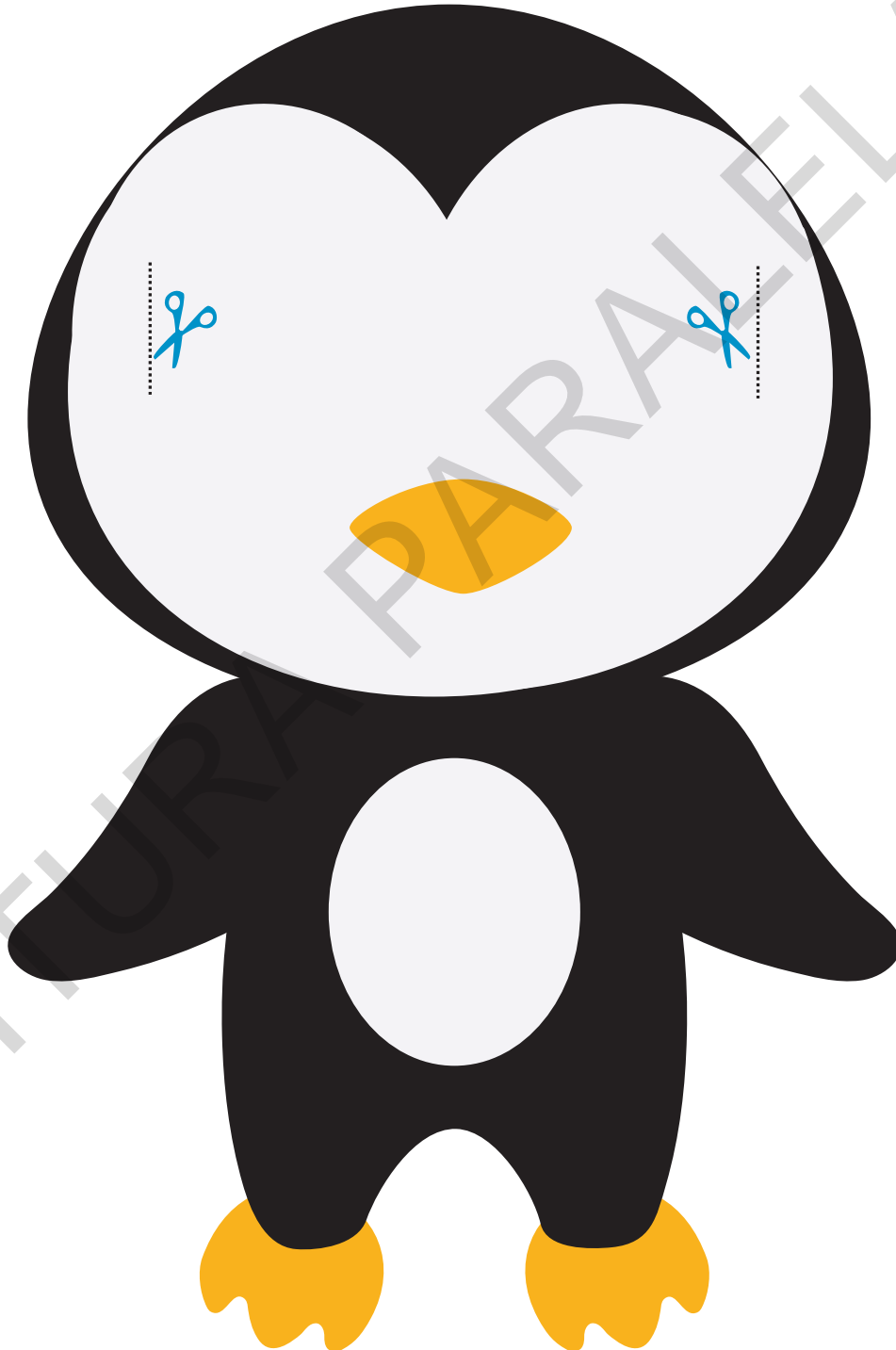

Fișă de lucru

Prima zi la grădiniță

Decupează, cu ajutorul unui adult, pe liniile punctate.
Insează banda din Anexa 1 și vezi cum se simte pinguinul.

EDITURA PARALELA 45

Fișă de lucru

Prima zi la grădiniță

Completează acest sudoku, știind că animalele pot să apară o singură dată pe fiecare rând și în fiecare coloană.

Fișă de lucru

Prima zi la grădiniță

Ajută-l pe Papi să coloreze corect figurile geometrice, în funcție de culoare și de mărime.

